

Иако представници опозиције говоре да се режим распада, и да се зато и терор повећава, те да се грађани загревају за рушење режима око којег се стеже обруч и све може бити искра која ће запалити ватру, реалност је таква да је протеклих месеци у главном граду, али и широм Србије, било ситуација због којих се "жито није запалило", попут радова на београдском Тргу републике, пуцања цеви у главним градским улицама, блокада зграде Ректората, изградње малих хидроелектрана, вређања породице чији је члан погинуо у фабрици "Милан Благојевић", сексуално узнемиравање жена од стране градског челника у Брусу, хапшење узбуњивача који је указао на корупцију...

У таквој ситуацији, поставља се питање хоће ли се грађани, осим на друштвеним мрежама, пробудити због неког великог проблема попут евентуалног Вучићевог искорака у решавању питања Косова или ће кап која ће прелити чашу бити нека ситница попут промоције књиге заменика градоначелника Горана Весића.

Ђорђе Вукадиновић: Постоји озбиљна криза, а режим је само продубљује тиме што не жели да призна њено постојање

Политички аналитичар Ђорђе Вукадиновић за "Данас" каже да би волео да може да дели оптимизам појединих опозиционих колега.

Опозиције превише често и еуфорично најављује и објављује 'Дане Д' - и кад за то има и када нема основа, чиме смањује шансу да се он и догоди

"Али чињеница је да је постоји озбиљна криза, а да је режим само продубљује тиме што не жели да призна њено постојање. Кад имате велике тензије, довољна је било каква варница да се разбукти пожар. У принципу, никад се не зна када и шта може бити окидач. **Али мислим да и део опозиције превише често и еуфорично најављује и објављује те 'Дане Д' - и кад за то има и када нема основа, чиме само додатно смањују шансу да се таква експлозија бунта заиста и догоди**", наводи Вукадиновић.

Никола Младеновић: Поруке могу да делују нереално и да доприносе разочарењу бирача када се често експлоатишу

Политиколог Никола Младеновић за Данас каже да су идеје да се садашња власт налази на ивици пада последица жеље да се ободре активисти опозиционих странака.

"Њима се можда краткорочно може подстаћи учешће грађана у опозиционим дешавањима, али је питање да ли им овакве поруке у дужем року помажу, поготову с обзиром на и даље прилично стабилне процене подршке бирача. Поруке могу да делују нереално и да доприносе разочарењу бирача када се често експлоатишу", указује он.

Како додаје, до сада је у јавности било више тема које су могле да буду окидач за грађански активизам, у које спадају случајеви могуће корупције на високом нивоу, насиља и слабости државних институција.

Ниједна политичка група није успела да окупи незадовољне грађане и да се постави као алтернатива садашњој коалицији на власти

"Очигледно да постоји значајан део бирача који су незадовољни стањем у Србији и који ово исказују. Међутим, приметно је и да ниједна политичка група није успела да их окупи и да се постави као алтернатива садашњој коалицији на власти. Грађани који су протестовали у протеклој години великим делом нису поклонили поверење ни опозиционим странкама. Стога би њима било корисно да, уколико желе да се политички надмећу, размотре озбиљније кадровске, организационе и програмске промене", каже Младеновић.

Према његовим речима, више се не поставља питање какав је карактер тема које могу да изазову садашњу власт, јер су већ многобројне биле присутне у јавности.

У свету су у протеклим годинама бирачи у многим случајевима бирали аутсајдере

"Најважније је ко је њихов носилац. Ово би могли да буду политички аутсајдери. У свету су у протеклим годинама бирачи у многим случајевима бирали аутсајдере, а традиционалне странке су често у проблемима и опадању. Трамп у САД, Курц у Аустрији, Џонсон у УК, у скорије време Зеленски у Украјини – ово су нека нова лица која су својом неконвенционалношћу привукла бираче. У Србији су протести „Један од пет милиона“ у напону снаге били организовани управо од аутсајдера, а сличну репутацију су имали и лидери неких покрета у протеклим годинама. Није важно одакле долазе, мада је вероватније да су урбани центри места за нешто слободније бављење политиком, а првенствено престониц", сматра наш саговорник.

Како закључује, странке са досадашњим актерима тешко да могу да унапреде подршку коју су изградиле, чак и са много повољнијом медијском ситуацијом, јер оне до сада нису успеле да убеду бираче да су по обрасцу вођења, политичким идејама и спољној политици довољно различите бирачима да би их подстакле да се више ангажују.

(Данас)

Данас: Да ли се систем распада и шта ће бити искра која ће запалити ватру? Вукадиновић: Мислим
уторак, 22 октобар 2019 21:10
